

fælde, især ovre paa Vestkysten, at faa disse 50 Fiskere samlede under en Hat, som de i en vis Forstand skulle være, naar de skulle danne en Laaneforening. Jeg vil derfor gerne støtte den Udtalelse, som er fremkommen fra flere ærede Talere om, hvorvidt man ikke kunde nedsætte dette Tal noget, f. Eks. til 30, som jeg tror et æret Medlem har nævnt, eller lignende, men det kunne vi jo nu tales ved om.

Jeg synes, at den højtærede Minister udtalte sig velvilligt om de fremkomne Henstillinger, og jeg er ham taknemmelig for hans Udtalelser i saa Henseende. Kun dette ene Punkt, at nedsætte de 4,000 Kr. til f. Eks. 2,000 Kr., vil jeg indtrængende tilraade det kommende Udvalg at tage under nøje Overvejelse, og jeg haaber, dersom Udvalget eller i alt Fald et Flertal kommer til den Overbevisning, at det er rigtigt, at det bliver muligt for de mindre Fiskere — for at bruge dette Udtryk — som hidtil at færdes med mindre kostbare Baade og Redskaber, at den højtærede Landbrugsminister da ikke vil være uvillig til dog at sætte dette Beløb noget ned. I øvrigt erkender jeg, at dette Princip om Laaneforeninger, som jo er en Slags Analogi med det, vi have i Forskudsforeningerne for Landbrugets Vedkommende, er det meget rigtigt at indføre her, og det solidariske Ansvar maa disse Folk ogsaa lære. Det vil maaske tage en Smule længere Tid at lære dette, end det har taget for Landboerne, men det faar nu Tiden vise. Sagen er god, og Meningene med Lovforslaget er god, og dets Affattelse er ogsaa god. Lovforslaget foreligger i en saadan Form, at vi maa være den højtærede Minister taknemmelige for, at et saadant Lovforslag er kommet frem. Og vi, som have Fiskere i vor Hjemegn, sige Tak paa deres Vegne, fordi et saadant Forslag saa hurtigt er kommet til at foreligge. Hermed skal jeg anbefale dette Lovforslag paa det varmeste.

N. Andersen: Ogsaa jeg vil gerne have Lov til at udtale min Paaskønnelse af den Imødekommenhed, hvormed den højtærede Landbrugsminister udtalte sig om de Bemærkninger, der fra forskellige Sider ere komne frem i Dag om Forandringer i dette for øvrigt meget gode Lovforslag. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i hans Hovedbetragtning, nemlig den, at det nærmest maa være Statens Opgave at hjælpe Fiskerne

til i højere Grad end hidtil at tage Del i det egentlige Storfiskeri. Det er naturligvis klart, at det er i første Række Statens Opgave, fordi det fyldstgør et virkeligt nationaløkonomisk Formaal, men Ulykken er jo den, at vi endnu ikke ere komne saa vidt med Hensyn til andre for Fiskeri nødvendige Foranstaltninger, navnlig Havneanlæg, at vi i væsentlig Grad kunne vente, at vore Fiskere kunne gaa over til at benytte de langt kostbarere og større Fiskefartøjer, saaledes som det antydedes ved den højtærede Ministers Udtalelse, og som ere nødvendige for virkeligt at tage Del i Storfiskeriet. Vi maa jo ikke glemme, at fra Skagen til Esbjerg ere vi fuldstændig blottede for Ly og Læ for større Fartøjer med Undtagelse naturligvis af Tyborønkanalen, som jeg jo nok kan tænke mig, at det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) tænker paa, naar han særlig vil have Laanebeløbet anvendt til store, søgaaende Fartøjer. Naar vi undtage Tyborønkanalen, have vi jo desværre ikke noget Sted, hvor store Fartøjer, der ikke kunne trækkes paa Land, kunne søge Læ. Indtil det sker, ere vi, saa vidt jeg kan se, nødt til at fremme Fiskernes Interesser ad noget andre Veje, nemlig ved at hjælpe dem til at faa saa gode Redskaber og saa gode og saa store Baade, som de efter Omstændighederne kunne benytte. Det var det, der gav Anledning til, at jeg udtalte det Ønske, som ogsaa er tiltraadt fra andre Sider, at det Minimumsbeløb, som fastsættes i § 2 for at faa Laan til direkte Anskaffelse af Fiskefartøjer, nemlig 4,000 Kr., kunde nedsættes noget. Jeg skal for øvrigt erkende, at en Nedsættelse i Virkeligheden ikke behøves, saafremt den højtærede Minister kan være villig til at forøge i tilstrækkelig Grad det Beløb, som laanes ud gennem de paatænkte Laaneforeninger; thi der vil intet være til Hinder for, uden nogen Forandring i Loven for øvrigt, at Fiskere kunne laane indtil 2,000, 3,000, ja endogsaa indtil 4,000 Kr. til Anskaffelse af et enkelt Fartøj gennem Laaneforeningerne. Man maa jo nemlig erindre, at saaledes som Fiskeriet drives navnlig Vestkysten og en stor Del af Østkysten over, er det ikke en enkelt Mand, der ejer et Fartøj, men et Baadelag, der bestaar af 4—5—6 Fiskere, og naar disse Fiskere hver for sig laane f. Eks. 1,000 Kr. gennem Laaneforeningen, kunne de ved fælles Hjælp skaffe sig et Fartøj af en saadan Størrelse, som er fuldkommen